

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.579/2011/4.szám

A Kúria a dr. Gulyás Ildikó ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű perújító felperesnek és I.rendű felperes neve II. rendű perújító felperesnek a dr. Malmosné dr. Horváth Ibolya jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága perújított alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perújítási eljárásában a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. június hó 23. napján kelt 7.K.30.114/2011/7. sorszámu jogerős ítélete ellen a perújító I. és II. rendű felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Hajdú-Bihar megyei Bíróság 7.K.30.114/2011/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 42.700 (negyvenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Kötelezi az II. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 46.500 (negyvenhatezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A perújító felperesek 2003. július 4-én húsipari gépeket és berendezéseket értékesítettek 23.733.500, illetve 24.060.000 forint értékben; ezt a 2003. évi személyi jövedelemadó bevallásukban nem tüntették fel. 2008. augusztusában önellenőrzést nyújtottak be azzal, hogy mindketten elszámolható költséget vallottak. Nyilatkozatuk szerint a gépeket 1989. október 12-én vásárolták meg Cs. M. magánszemélytől ..., 21.360.150, illetve 21.654.000 forint értékben, és azokat saját tanyájukon tárolták az értékesítésig. Előadták, az adásvételi szerződések a 2004. évben, viharokárban megsemmisültek.

Az adóhatóság a 2003. és 2004. évekre vonatkozóan lefolytatott adóellenőrzése a 2004. évre nem tett megállapítást. A revízió szerint a perújító felperesek nyilatkozatai és a 1989. október 12-én kelt, másolatban meglévő, a gépeket felsoroló „Melléklet” megnevezésű okiratok nem alkalmasak a 2003. év bevételét csökkentő szerzőskori értéknek a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 58. § (3) és (4) bekezdés szerinti igazolására. Az I. rendű perújító felperes esetében a 2899705079. számú perújított alperesi határozat 712.005 forint szja különbözetet, a II. rendű perújító felperesre nézve a 2899705057. számú határozat 775.800

forint szja adókülönbözetet állapított meg.

A kereseteket a *Hajdú-Bihar Megyei Bíróság* 9.K.30.503/2009/5. sorszámú jogerős ítéletével elutasította. Az indokolás szerint az adóhatóság helyesen következtetett arra, hogy az 1989. október 12-ei listák nem alkalmasak a beszerzéskori érték valószínűsítésére. Nem derül ki, milyen szerződés „Melléklet”-ét képezik, még a szerződő felek nevét sem tartalmazzák és aggályos valódiságuk. A perújító felperesek képviselője által a 2009. december 4-én megtartott tárgyaláson felmutatott, szintén 1989. október 12-én kelt „Melléklet” elnevezésű irat ugyanis formailag nem azonos az I. és II. rendű perújító felperesek részéről az adóhatósági eljárás során csatolt „Melléklet” tartalmával.

A jogerős ítélettel szemben benyújtott kérelmükben a perújító felperesek perújítási okként a szállítást szervező F. Z. tanúvallomására, és a tőle beszerzett adásvételi szerződés másolatára, illetve a szerződésnek a gépek elszállítását végző montenegrói cégtől származó eredeti példányára hivatkoztak.

Az első fokú bíróságnak a perújítási kérelmet, elkészettség okán, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlan elutasító 7.K.30.378/2010/4. számú végzését a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.657/2010/6. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte, és az első fokú bíróságot újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára kötelezte. Az első fokú bíróság, az iránymutatásnak megfelelően, elfogadta a perújítási okokra nézve az önhiba hiányát, és megállapította, hogy azok alkalmasak lehetnek kedvezőbb határozat meghozatalára. A perújítás megengedéséről külön végzésben nem rendelkezett, a kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 266.§ (1) bekezdés utolsó mondata első fordulatának (A bíróság a tárgyaláson a perújítás érdekében is tárgyalhat és határozhat;) megfelelően bírálta el.

Az érdemi vizsgálat alapján az első fokú bíróság a *Hajdú-Bihar Megyei Bíróság* 9.K.30.503/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A jogerős ítélet azt állapította meg, hogy a felperesek által csatolt irat nem felel meg sem a közokirattal, sem teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben a Pp. 195.§ (1) bekezdése, illetve 196.§ (1) bekezdése által támasztott követelményeknek. Kitért arra, hogy az eladó magánszemély volt, így nem érthető a szerződésen a körbélyegző lenyomata, ami egyébként is olvashatatlan.

F. Z. közjegyző előtt tett előadását a *Legfelsőbb Bíróság* a Kfv.V.35.499/2008/8. számú eseti döntésében kifejtettek szerint értékelte úgy, hogy ott az adásvételi szerződés megküldéséről nyilatkozott.

Az elsőfokú bíróság értékelése szerint az igen nagy értékű ingóságok 1989-es megszerzése, tárolása és 14 év után ilyen áron, és ilyen dokumentáltsággal történő továbbértékesítése meglehetősen életszerűtlen. Az ár körében hivatkozott a KSH 1989. évi átlag jövedelemre vonatkozó adatára.

A perújító felperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítéletnek az alapper ítéletére és a perújított alperes határozataira kiterjedő hatályon kívül helyezését, a kereseti kérelmeknek megfelelő ítélet meghozatalát kérték.

Előadták, hogy az adásvételi szerződést a G. raktárosa pecsételte le, mellyel az áru elszállításig történő átvételét, tárolását igazolta. Az eredeti adásvételi szerződés 3 példányban készült, azt tanúként Sz. E. és F. Z. írta alá. A perújítási kérelemhez becsatolt közjegyzői okiratban pedig szerepel, hogy a sofőr az átvételt az adásvételi szerződéseken leigazoltatta és faxon küldte meg F. Z. részére: ezért tudta azt csak másolatban megküldeni. Az eredeti szerződés a szállítást végző montenegrói cégnél volt a menetlevélhez csatolva, F. Z. szervezte meg, hogy azt eljuttassák a perújító felperesekhez. Ezek ugyan nem lényeges körülmények, de amennyiben a bíróság erre rákérdezett volna, részletesen el tudták volna mondani. A fellelt és becsatolt eredeti szerződésen azért nem szerepelnek tanúk, mert a szállítmányozó F. Z. azt kérte, hogy eredeti okiratokat adjanak a szállításhoz, ezért még egy példányban kinyomtatták, az eladó és a vevő aláírták, és lepecsételte a tárolást végző G. raktárosa is.

Nem releváns továbbá, hogy a KSH adatai alapján mennyi évi átlagkeresetnek felel meg a vételár, az adóhatóság ugyanis nem is vitatta a vételár forrását.

A felülvizsgálati kérelem szerint az első fokú bíróság eljárása törvénytelen, mert a szerzési értéket a felek az adóhatósági eljárásban már igazolták, és azt a perújított alperes csak azért nem fogadta el, mert nem volt eredeti adásvételi szerződés.

A perújított alperes szóbeli felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását kérte, mert annak az adásvételi szerződés kapcsán kifejtett álláspontja helytálló.

A perújító felperesek felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet (Pp.275. §, BH 2002.29.).

A bizonyítási eljárás lefolytatásának törvényi tilalmára tekintettel a Kúria teljes mértékben mellőzte a felülvizsgálati kérelemben foglalt, a bizonyítékok tartalmára, adatainak kiegészítésére, beszerzésük körülményeire vonatkozó előadások értékelését.

A Pp. 260.§-a (1) bekezdésének a/ pontja folytán - mely szerint a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél oly tényre

vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az, elbírálás esetén, reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna - a perújítás a jogerős ítélet ténybeli hibáinak korrigálását célzó rendkívüli jogorvoslat. A perújítás megengedését követően a Pp. 260.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti perújítási okokat, a Pp. 269.§-ának megfelelően, a bizonyítás általános szabályai szerint bírálja el a bíróság. Ekkor sem tekinthet azonban el a perújítás rendkívüli jogorvoslati jellegétől: a megjelölt perújítási okokat a benyújtott tartalommal kell vizsgálnia, a perújítás megengedhetőségének szigorú szabályai (Pp. 260.-261.§-ai) folytán, az adott perújítási eljárásban, nincs lehetőség a perújítási okként megjelölt bizonyítékok kiegészítésére. A perújítási ok tartalmát, az alapperben feltárt tényekhez való viszonyát, az esetleges eltérések vagy ellentmondások okát már a perújítási kérelemben meg kell jelölnie a perújító félnek. Ennek folytán az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási hibát, amikor „nem kérdezett rá” a felülvizsgálati kérelemnek a perújítási okokra vonatkozó előadásaira.

Az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta a Pp-nek mind a közokiratokkal, mind a magánokiratokkal szemben támasztott szabályait. A Kúria kiemeli, hogy a perújítási okként hivatkozott szerződés nem felel meg a Pp. 196.§ (1) bekezdés a/-f/ pontjai szerinti egyik törvényi követelménynek sem, ennek folytán egyik perújító felperes vonatkozásában sem alkalmas annak bizonyítására, hogy 1989. október 12-én Cs. M. magánszemélytől ..., 21.360.150, illetve 21.654.000 forint értékben ingóságot vásároltak. A másik perújítási ok, F. Z. közjegyző előtt tett nyilatkozata pedig, mint azt a jogerős ítélet is tartalmazza, a perújítási okként megjelölt okiratnak a szállító részére történt megküldésére vonatkozik: ez az okirat azonban, a korábbiak szerint, nem felel meg a magánokirattal szemben támasztott követelményeknek.

A pernek a perújítási kérelem korlátai között lefolytatott újbóli tárgyalása során az elsőfokú bíróság a perújítási okként megjelölt bizonyítékokat értékelte, eljárása megfelel mind a perújítási eljárásra irányadó speciális szabályoknak, mind a Pp. 206.(1) bekezdésében és 221.§.(1) bekezdésében foglaltaknak. A perújítási okként megjelölt bizonyítékok nem oldották fel az alapeljárásnak az 1989. évi ügyletre vonatkozó bizonytalanságát, az ott értékelt „Mellékletek” ellentmondásait. A perújító felperesek továbbra sem bizonyították, hogy van olyan okirat, amelynek alapján az ingók megszerzésére fordított kiadás szabályszerűen igazolt lehetne (Szja tv. 4.§ (3) bekezdés), és ennek következtében, az Szja tv. 53.§ (3) és (4) bekezdései szerint, alkalmas lenne a bevételek csökkentésére.

Erre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes perújító felpereseket a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 82.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes perújított alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes perújító felperesek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján viselik az őket terhelő adókülönbök szerint.

Budapest, 2012. október 11.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró**